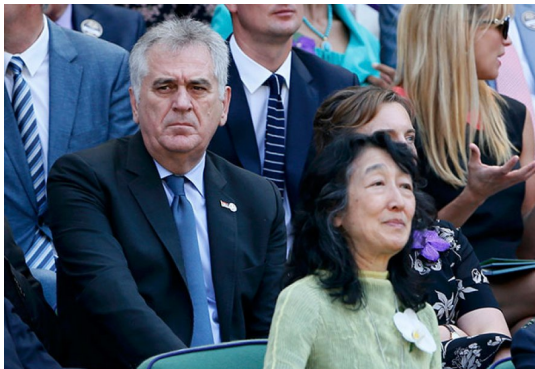

Врхунски спортисти увек су у жижи интересовања широке јавности. Она готово непрестано (што је уз данашњи степен развијености електронских медија веома једноставно) прати такмичења на којима се надмећу и диве се њиховим успесима. Водећи светски политичари, разуме се, лако препознају популарност истакнутих спортиста, па се труде, кад год је то могуће, да се нађу негде око победничких постоља миљеника маса, не би ли се тако, макар и посредно, користили делом њихове славе. Њима се не може замерити што на овај начин показују своју приврженост спорту и спортистима, очигледно је да су им они потребни, док је сасвим друго питање колико су политичари неопходни спортистима.

Србија је мала, сиромашна и презадужена земља, али се труди да, кад год може, држи корак са много већим и богатијим државама. Чак кад и сам народ у Србији не поступа тако, ту су његове вође које, разумљиво, не желе да заостају за својим иностраним колегама

Најсвежији пример за то могли смо да видимо на управо завршеном тениском турниру у Вимблдону.

Ако су се ко зна колико пута до сада гђа Меркел, г. Оланд или неки трећи државник њиховог ранга потрудили да одвоје своје драгоцено време и стигну на међународна такмичења како би бодрили врхунске спортисте из својих земаља, да ли је постојао неки разлог да тако нешто не учини и председник наше Републике?

Изгледа да није.

У прошли петак, пошто је Новак Ђоковић ушао у овогодишње финале Вимблдона, из овдашњих медија сазнали смо да ће му подршку у одлучујећем мечу давати и председник Николић, за кога се досад није знало (бар ја то нисам чуо) да је много заинтересован за тениски спорт. Што, разуме се, уопште није важно. Могуће је да су га овом спорту привукли управо успеси Новака Ђоковића, те је, ето, одлучио да својим непосредним присуством и навијањем помогне првом тенисеру света да по други пут у каријери дође до победе у финалу Вимблдона.

Како је наш најбољи и водећи светски тенисер, ипак, изгубио одлучујући меч, то би се, изгледа, могло закључити да председникова подршка, нажалост, није била довољно ефикасна, и да због тога није ни произвела повољнији исход по Новака. С друге стране, могућа је и претпоставка да би наш Ноле прошао још горе без ове подршке. Да ли би, без ње, сваки сет изгубио са још већом разликом?

После свега, грађанима наше сиромашне и презадужене земље остаје само да нагађају колико је овај председников излет са неуспелом подршком стајао државу Србију (јер нема много изгледа да ће о томе бити званично обавештени), док ће вероватно сам г. Николић најбоље проценити шта је својом посетом Лондону добио, а шта изгубио.